

[Justitsministeren]

samtykke, men før Folketinget eventuelt måtte tage et sådant skridt, mener jeg dog, at en række forhold må undersøges nærmere.

For det første må vi have klarlagt behovet for sådanne regler, og det har jeg som sagt iværksat en høring om. Jeg har hæftet mig ved i de konkrete sager, der har givet anledning til den fornyede debat, at ejerne af de hunde, der var impliceret i de to seneste sager, frivilligt har ladet hundene aflive. I de pågældende sager, kan man sige, har der altså ikke været behov for en regel som den, vi drøfter her.

Dernæst finder jeg, at vi nøje bør overveje, hvordan ordningen i givet fald skal udformes. Der er f.eks. spørgsmålet, om det alene skal være politiet, der træffer afgørelse om aflivning, sådan som Kristeligt Folkeparti foreslår, eller om der bør inddrages særlig sagkyndige i sagerne, f.eks. dyrlæger, hundekspertter eller hundekonsulenter fra hunde- og dyreværnsforeningerne. Jeg mener også, der er et væsentligt spørgsmål i, om en afgørelse om aflivning skal kunne indbringes for en højere administrativ instans, og i, hvem der i givet fald skal betale for aflivningen. Kort sagt er der en række praktiske, juridiske spørgsmål, der kan være grund til at se nærmere på, før vi eventuelt træffer beslutning om at ændre loven.

På nuværende tidspunkt, hvor resultatet af høringssvarene endnu ikke foreligger, mener jeg ikke, at Folketinget har et egnet grundlag for at kunne vurdere behovet og heller ikke for at kunne give et sådant forslag den rette udformning.

Men som sagt er det noget, jeg meget gerne vil vende tilbage til over for Folketinget inden for kort tid, når vi har disse tilkendegivelser.

Når vi drøfter problemet med bidske hunde, finder jeg det relevant også at overveje, om der er behov for at indføre forbud mod privates hold af visse hunderacer. Her tænker jeg særlig på hunderacen pitbullterrier, som i udlandet har givet anledning til flere ulykker, og som bl.a. i USA og England illegalt bruges til hundekampe.

Vi har indhentet oplysninger via den danske ambassade i Haag i Holland, som har underrettet Justitsministeriet om, at pitbullterriere i Holland i de seneste år har forårsaget ca. 850 ulykker, hvor især børn er blevet skambidt. Vi ved også, at sådanne bid sidste år medførte, at to børn døde. Derfor arbejder man for tiden i

Holland med et lovforslag om forbud mod avl, opdræt og besiddelse af pitbullterriere.

Jeg kan i denne forbindelse også sige, at Justitsministeriet har bedt om nærmere oplysninger om det hollandske lovforslag. Jeg ved også, at man i England drøfter dette spørgsmål, og dér forsøger vi også at følge med i udviklingen.

Spørgsmålet om et eventuelt forbud mod privates hold af visse hunderacer indgår også i den høring, som jeg lige har nævnt, og som Justitsministeriet har iværksat. Hvis det godtgøres fra høringen, at der er et behov herfor, vil jeg da minde om, at regeringens lovforslag til en ny dyreværnslov faktisk indeholder den mulighed for administrativt at fastsætte regler af den art, vi drøfter her.

Efter lovforslagets § 10 kan justitsministeren fastsætte regler om forbud mod hold af dyr, der kan frembyde fare, skabe frygt, eller som vanskeligt kan holdes i fangenskab på dyreværns-mæssigt forsvarlig måde. Såfremt dette forslag vedtages, vil der altså være en administrativ adgang til, at vi kan gennemføre sådanne forbud mod pitbullterriere, og også, hvis der skulle vise sig et behov også for andre racer, men det er jo især pitbullterrierne, som har været inde i billedet.

Sammenfattende kan jeg sige om de spørgsmål, der er blevet rejst: For det første, at bestemmelsen om, at hunde skal føres i bånd i bymæssig bebyggelse, er der mulighed for at optage i politivedtægterne efter den gældende lovgivning, og jeg ser ikke noget behov for at ændre hundeloven på det punkt, men jeg vil gerne være indstillet på i en cirkulæreskrivelse til politiet at henlede opmærksomheden på muligheden for at ændre politivedtægten, altså sådan, at det bliver en lokal afgørelse mellem de kommunale myndigheder og politiet, om man skal have sådanne forbud.

For det andet overvejer vi for tiden i justitsministeriet regler om adgang til aflivning af bidske hunde uden ejerens samtykke, og jeg kan på forhånd tilkendegive, at jeg er positivt stemt over for en stramning af reglerne, men jeg mener, at der er en række forhold omkring den nærmere udformning af en sådan ordning, som bør overvejes nøje, før vi træffer en endelig beslutning.

For det tredje er jeg positiv over for et forbud mod hunderacer, der viser sig særlig farlige. Det er min opfattelse, at meget taler for et for-